

nòmic d'Infraestructures, en el termini d'un mes, comptador des de l'endemà de la seua notificació, d'acord amb el que estableix l'article 115 de la Llei 30/92, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

València, 28 de juliol de 2006.— El director general d'Energia: Antonio Cejalvo Lapeña.

Conselleria de Cultura, Educació i Esport

DECRET 147/2006, de 6 d'octubre, del Consell, pel qual es declara Bé d'Interés Cultural, amb la categoria de Monument, l'església arxiprestal de la Mare de Déu dels Àngels de Chelva. [2006/11598]

L'article 49.1.5ª de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de patrimoni històric, artístic, Monumental, arquitectònic, arqueològic i científic. Així mateix, l'article 26.2 de Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, disposa que la declaració d'un bé d'interés cultural es farà per decret del Consell, a proposta de la Conselleria competent en matèria de cultura. Tot això sense perjudi de les competències que l'article 6 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, reserva a l'administració general de l'estat.

Per Resolució de 29 de maig de 1981, la Direcció General de Belles Arts, Arxius i Biblioteques, del Ministeri de Cultura, va acordar tindre per incoat l'expedient de declaració de Monument histori-coartístic a favor de l'església parroquial de Chelva.

L'expedient en qüestió va ser remès a la Generalitat per a la tramitació, segons disposa el Reial Decret 3066/1983, de 13 d'octubre, sobre traspàs de funcions i servicis de l'Estat a la Generalitat en matèria de cultura, i, en concret, a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'acord amb el Decret 171/1983, de 29 de desembre, de la Presidència de la Generalitat.

Per Resolució de 25 de maig de 2005, la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport va acordar continuar l'expedient incoat d'acord amb les disposicions vigents i obrir un període d'informació pública. La resolució, amb els annexos, va ser comunicada als interessats en l'expedient, als quals es va concedir tràmit d'audiència, sense que aportaren al·legacions a l'expedient.

En compliment del que disposa l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles i el Consell Valencià de Cultura han emès un informe favorable a la declaració. Consta en l'expedient, així mateix, l'informe favorable de la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando.

En virtut d'això i d'acord amb la normativa mencionada, a proposta del conseller de Cultura, Educació i Esport i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 6 d'octubre de 2006,

DECRETE

Article 1

Es declara Bé d'Interés Cultural, amb la categoria de Monument, l'església arxiprestal de la Mare de Déu dels Àngels de Chelva.

Article 2

L'entorn de protecció afectat per la declaració de Bé d'Interés Cultural, així com el règim de protecció d'este, queda definit en els annexos adjunts, que formen part del present decret. La documenta-

Autonómico de Infraestructuras en el plazo de un mes, contado desde el día siguiente al de su notificación, de acuerdo con lo establecido en el artículo 115 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, del Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Valencia, 28 de julio de 2006.— El director general de Energía: Antonio Cejalvo Lapeña.

Conselleria de Cultura, Educación y Deporte

DECRETO 147/2006, de 6 de octubre, el Consell, por el que se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, la Iglesia Arciprestal de Ntra. Señora de los Ángeles de Chelva. [2006/11598]

El artículo 49.1.5ª del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana establece la competencia exclusiva de la Generalitat en materia de patrimonio histórico, artístico, monumental, arquitectónico, arqueológico y científico. Asimismo, el artículo 26.2 de Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, dispone que la declaración de un Bien de Interés Cultural se hará mediante Decreto del Consell, a propuesta de la Conselleria competente en materia de cultura. Todo ello sin perjuicio de las competencias que el artículo 6 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, reserva a la administración General del Estado.

Mediante Resolución de 29 de mayo de 1981, la Dirección General de Bellas Artes, Archivos y Bibliotecas, del Ministerio de Cultura, acordó tener por incoado el expediente para la declaración de Monumento Histórico-Artístico, a favor de la iglesia parroquial de Chelva.

El expediente en cuestión fue remitido para su tramitación a la Generalitat, según lo dispuesto en el Real Decreto 3066/1983, de 13 de octubre, sobre traspaso de funciones y servicios del Estado a la Generalitat en materia de cultura, y, en concreto, a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, con arreglo a lo preceptuado en el Decreto 171/1983, de 29 de diciembre, de la Presidencia de la Generalitat.

Mediante Resolución de 25 de mayo de 2005, la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano, de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte, acordó continuar el expediente incoado de acuerdo con las disposiciones vigentes y abrir un periodo de información pública. Dicha Resolución, con sus anexos, fue comunicada a los interesados en el expediente, a los que se concedió trámite de audiencia, sin que aportaran alegaciones al expediente.

En cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos y el Consell Valencià de Cultura han emitido informe favorable a la declaración. Consta en el expediente, asimismo, el informe favorable de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando.

En virtud de lo expuesto y de acuerdo con lo establecido en la normativa referenciada, a propuesta del conseller de Cultura, Educación y Deporte y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 6 de octubre de 2006,

DECRETO

Artículo 1

Se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, la iglesia Arciprestal de Ntra. Señora de los Ángeles de Chelva.

Artículo 2

El entorno de protección afectado por la declaración de Bien de Interés Cultural, así como el régimen de protección del mismo, queda definido en los anexos adjuntos, que forman parte del presente Decre-

ció complementària consta en l'expedient corresponent.

DISPOSICIO ADDICIONAL

La present declaració s'inscriurà en la secció 1a de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

DISPOSICIO FINAL

El present decret es publicarà en el *Boletín Oficial del Estado* i entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el Diari Oficial de la Generalitat.

València, 6 d'octubre de 2006

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Cultura, Educació i Esport,
ALEJANDRO FONT DE MORA TURÓN

ANNEX I

DADES SOBRE EL BÉ OBJECTE DE LA DECLARACIÓ.

1. Denominació:

Església arxiprestal de la Mare de Déu dels Àngels.

2. Descripció:

Basada principalment en el text de Simó, J.J. del *Catàleg de Monuments de la Comunitat Valenciana*, editat per la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, de la Generalitat, i en el de Jerónimo Torralba, *Erario de santuarios de l'arquitectura religiosa de Chelva*, editat per la Real Academia Valenciana de Cultura.

a) Immoble objecte de la declaració:

El temple de la Mare de Déu dels Àngels és una imponent construcció del segle XVII, d'aproximadament 32m. per 49m. de planta, inspirada en l'església romana del Gesú de Vignola, amb importants innovacions, com el fet de ser el primer campanar barroc i la major cúpula del moment de la Comunitat Valenciana, així com una grandiosa portada manierista extraordinàriament treballada. La seua ornamentació interior és magnífica i característica del seu autor, un dels millors arquitectes de la seua època. Posseix una important col·lecció de pintura i orfebreria.

Este temple en substituïx un altre de més antic, construït al mateix solar cap a 1400, que al seu torn s'havia alçat sobre una xicoteta església edificada després de la conquesta de Chelva per Jaume I.

- Descripció:

La planta és de creu llatina, amb capelles laterals i un creuer de la mateixa profunditat inscrita en el tradicional rectangle, segons el model difós per l'orde jesuític a partir del concili de Trento, la qual, junt amb altres esglésies siscentistes valencianes, com la parroquial de l'Assumpció de Lliria i el monestir de Sant Miquel dels Reis, de València, significa un nou pas ja quasi definitiu a València, fins llavors encara bastant fidel a la planta de tipus saló d'arrel gòtica.

La nau es cobrix amb una volta de canó, reforçada amb arcs faixons, en la qual s'obrin en cada tram les corresponents llunetes, als arcs formers de les quals se situen grans finestres rectangulars que la il·luminen. El profund presbiteri també es cobrix amb una volta de canó, però sense llunetes, i s'hi substituïxen els arcs faixons per un casetonat rectangular en el qual s'inscriuen rombes on s'allotgen penjants –elements decoratius que pengen– en forma de rosetó. La mateixa decoració es troba a les dos voltes transversals del creuer i els arcs faixons de la nau.

La gran cúpula del creuer és circular i de tambor baix. En este s'obrin huit finestres emmarcades de rocalla, i tot descansa en quatre petxines cobertes per la típica decoració de Joan Pérez Castiel: àngels sostenidors que porten escuts al·legòrics (castells heràldics per Chelva i feixos de blat i vinyes pels llauradors que la van repoblar el 1400),

to. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICION ADICIONAL

La presente declaración se inscribirá en la Sección 1ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

DISPOSICION FINAL

El presente Decreto se publicará en el *Boletín Oficial del Estado* y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el Diari Oficial de la Generalitat.

València, 6 de octubre de 2006

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

El conseller de Cultura, Educación y Deporte,
ALEJANDRO FONT DE MORA TURÓN

ANEXO I

DATOS SOBRE EL BIEN OBJETO DE LA DECLARACIÓN

1. Denominación:

Iglesia Arciprestal de Ntra. Señora de los Ángeles.

2. Descripción:

Basada principalmente en el texto de Simó, J.J. del *Catálogo de Monumentos de la Comunitat Valenciana*, editado por la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte, de la Generalitat, y en el de Jerónimo Torralba, *Erario de santuarios de la Arquitectura religiosa de Chelva*, editado por la Real Academia Valenciana de Cultura.

a) Inmueble objeto de la declaración:

El templo de Nuestra Señora de los Ángeles es una imponente construcción del s. XVII, de aproximadamente 32 m. por 49 m. de planta, inspirada en la iglesia romana del Gesú de Vignola, con importantes innovaciones, como el primer campanario barroco y la mayor cúpula del momento de la Comunitat Valenciana, así como una grandiosa portada manierista extraordinariamente trabajada. Su ornamentación interior es magnífica y característica de su autor, uno de los mejores arquitectos de su época. Posee una importante colección de pintura y orfebrería.

Sustituye a otro más antiguo construido en el mismo solar hacia 1400, que a la vez se había levantado sobre una pequeña iglesia edificada tras la conquista de Chelva por Jaime I.

- Descripción:

La planta es de cruz latina, con capillas laterales y crucero de igual profundidad inscrita en el tradicional rectángulo, según modelo difundido por la Orden Jesuítica a partir del concilio de Trento, que, junto con otras iglesias seiscentistas valencianas, como la parroquial de la Asunción de Lliria y el Monasterio de San Miguel de los Reyes, significa un nuevo paso ya casi definitivo en Valencia, hasta entonces todavía bastante fiel a la planta tipo salón de raigambre gòtica.

La nave se cubre con bóveda de cañón, reforzada con arcos fajones, en la que se abren en cada tramo sus correspondientes lunetas, en cuyos arcos formeros se sitúan grandes ventanas rectangulares que iluminan la misma. El profundo presbiterio también se cubre con bóveda de cañón, pero sin lunetas, y sustituyendo los arcos fajones por un casetonado rectangular en el que se inscriben rombos donde se alojan pinjantes –elementos decorativos colgantes– en forma de rosetón. Igual decoración se encuentra en las dos bóvedas transversales del crucero y los arcos fajones de la nave.

La gran cúpula del crucero es circular y de tambor bajo. En él se abren ocho ventanas emmarcadas de rocalla, y todo descansa en cuatro pechinas cubiertas por la típica decoración de Juan Pérez Castiel: ángeles tenantes que portan escudos alegóricos (castillos heráldicos por Chelva y haces de trigo y vides por los labradores que la repoblaron

rodejats d'un vigorós amuntament de retorçada fullaraca.

Destaquen les portes de la sagristia i de l'antiga capella de la Comunió per la seua densitat ornamental: dos columnes salomòniques suporten un entaulament, que inicia molt prompte una brusca elevació cap al centre, on es diluïx en una sèrie de motius orgànics guardant simetria.

La profusa decoració s'estén a tot el temple, però més espaciada. Així, la cornisa que recorre tot el perímetre interior, excepte al lloc on se situava el retaule de l'altar major, no decora tot el seu fris longitudinalment, com cabria esperar per la seua pròpia comesa ornamental, sinó verticalment, en utilitzar un entaulament de mènsules. Sobre les pilastres se situen els angelots que, junt amb la successió de mènsules, rimem l'entaulament. L'arquitrau es reduïx a dos fines faixes, mentre que el fris llis i el plafó de la cornisa són enormes. Les pilastres que el sostenen són d'orde compost, i s'alcen sobre pedestals i encoixinats que en el seu terç inferior tenen una cornucòpia que en les de la nau porten pintada alternativament la inscripció "ANNO 1692".

A les finestres del creuer, Pérez Castiel avança una solució que quinze anys més tard s'incorporarà al repertori barroc més utilitzat: l'arquitrau escalonat.

A la capçalera de la nau, que no té finestra, es troba una fornícula en què se situa sant Isidre llaurador flanquejat per les dos figures coronades dels sants Abdó i Senén, que porten vinyes i blat, seguint la iconografia ja comentada de les petxines del creuer. També les finestres d'este últim es flanquegen de figures al·legòriques: a un costat i a l'altre, dos àngels sostenidors i dos aus fènix, clara referència al delirant llibre de Vicent Marés *La Fènix troyana*, editat a València, on afirma que esta vila va ser fundada pels fugits amb Enees de Troia, arrabassant a la ciutat del Tíber l'honor donat per Virgili.

En conjunt, la decoració és magnífica, i molt característica de Joan Pérez Castiel, la fecunda carrera del qual s'inicia el 1674 amb la renovació del presbiteri de la catedral de València, amb les solucions ornamentals de la qual guarda evidents similituds. La seua innegable aparatositat no resulta aclaparadora, donades les proporcions del temple, encara que la desaparició dels retaules en l'última guerra civil espanyola i el penós repintat del segle XIX minven el seu efecte.

No té res a veure amb esta decoració efectista i bulliciosa la continguda i freda fatxada manierista que dona accés al temple. Es tracta d'una gran portada retaule, d'estricta ordenació i gran correcció, però que, en conjunt les seues proporcions i articulacions són discutibles i poc afortunades: tota ella queda apaïxada i sembla com si els ordes estiguessen compostos de la manera més ordenancista i menys imaginativa possible. El fill de Joan Pérez Castiel, mossén Joan, va escriure cap a 1.700 una demolidora crítica d'esta portada que tan bé degué conèixer: "De ... fábricas cobardes ay algunas en nuestro Reyno que nos enseñan con su experiencia lo que debemos hazer, a costa de su hieiro como dice Aristóteles: "experiencia vero docet artem". En la villa de Jelva ay una portada, su coste 30.000 L. Según Mares L. 6, C.20, y con estar divinamente trabajada su arquitectura respecto de sus molduras y miniaturas: En quanto a la disposición y bien parecer está muerta y lamentablemente desgraciada". No obstant això, la portada no deixa de tindre prestància i és una mostra molt interessant d'un manierisme molt típic: la portada és de quatre pisos, de tres buits cada un, excepte l'últim que només en té un. Els buits queden separats per semicolumnes aparellades, correctament superposades, de baix a dalt, dòric, jònic, corinti i compost amb els seues ordes. A mesura que es puja, la transgressió del cànon proporcional i icònic augmenta: els fusts de les columnes van adoptant ornaments continguts però extravagants i van reduint la seua altura sense reduir la distància entre si. Això, junt amb la continuïtat de les cornises, fa que les proporcions s'horizontalitzen i aplanen. A més de certes rareses decoratives, com el pinacle apagodat de l'últim frontó o les estranyes marqueteries laterals cal destacar-ne una de caràcter estructural: l'accés es realitza per dos entrades laterals i el buit central queda cec. En este buit cec hi ha un escut barroc sostingut per putti alats sobre una onejant tela d'estuc. La portada queda com pegada al gran immafront del temple, de perfil escalonat i coronat de pinacles, i en el seu costat dret s'eleva el campanar.

en 1400), rodeados de un vigoroso amontonamiento de retorcida hojarasca.

Destacan las puertas de la sacristía y de la antigua capilla de la Comunió por su densidad ornamental: dos columnas salomónicas soportan un entablamiento, iniciando muy pronto una brusca elevación hacia el centro, diluyéndose en una serie de motivos orgánicos guardando simetria.

La profusa decoración se extiende a todo el templo, pero más espaciadamente. Así, la cornisa que recorre todo el perímetro interior, excepto en el lugar donde se situaba el retablo del altar mayor, no decora todo su friso longitudinalmente, como cabria esperar por su propio cometido ornamental, sino verticalmente, al utilizar un entablamiento de mènsulas. Sobre las pilastras se sitúan los angelotes que, junto a la sucesión de mènsulas, riman el entablamiento. El arquitrabe se reduce a dos finas fajas, mientras que el liso friso y el sofito de la cornisa son enormes. Las pilastras que lo sostienen son de orden compuesto, levantándose sobre pedestales y almohadilladas que en su tercio inferior poseen una cornucopia que en las de la nave lleva pintada alternadamente la inscripción "ANNO 1692".

En las ventanas del crucero Pérez Castiel adelanta una solución que quince años más tarde se incorporaría al repertorio barroco más utilizado: el arquitrabe escalonado.

En el testero de la nave, que carece de ventana, se encuentra una hornacina en la que se sitúa San Isidro labrador flanqueado por las dos figuras coronadas de los Santos Abdón y Senén, que portan vides y trigo, siguiendo la iconografía ya comentada de las pechinas del crucero. También las ventanas de éste último se flanquean de figuras alegóricas: a ambos lados dos ángeles tenantes y dos aves fènix, clara referencia al delirante libro de D. Vicente Marés "La Fènix Troyana", editado en Valencia, en donde afirma que esta villa fue fundada por los huidos con Eneas de Troya, arrebatándole a la ciudad del Tíber el honor dado por Virgilio.

En conjunto, la decoración es magnífica, y muy característica de Juan Pérez Castiel, cuya fecunda carrera se inicia en 1674 con la renovación del presbiterio de la Catedral de Valencia, con cuyas soluciones ornamentales guarda evidentes similitudes. Su innegable aparatosidad no resulta agobiante, dadas las proporciones del templo, aunque la desaparición de los retablos en la última guerra civil española y el penoso repinte del XIX merman su efecto.

Nada tiene que ver con esta decoración efectista y bulliciosa la contenida y fría fachada manierista que da acceso al templo. Se trata de una gran portada retablo, de estricta ordenación y gran corrección, pero que, en conjunto, sus proporciones y articulaciones son discutibles y poco afortunadas: toda ella queda apaïxada y parece como si los órdenes estuvieran compuestos de la manera más ordenancista y menos imaginativa posible. El hijo de Juan Pérez Castiel, Mosén Juan, escribió hacia 1.700 una demoledora crítica de esta portada que tan bien debió conocer: "De ... fábricas cobardes ay algunas en nuestro Reyno que nos enseñan con su experiencia lo que debemos hazer, a costa de su hieiro como dice Aristóteles: "experiencia vero docet artem". En la villa de Jelva ay una portada, su coste 30.000 L. Según Mares L. 6, C.20, y con estar divinamente trabajada su arquitectura respecto de sus molduras y miniaturas: En quanto a la disposición y bien parecer está muerta y lamentablemente desgraciada". Sin embargo, la portada no carece de prestància, y es una muestra muy interesante de un manierismo muy típico: la portada es de cuatro pisos de tres vanos cada uno, excepto el último que solo tiene uno. Los vanos quedan separados por semicolumnas pareadas correctamente superpuestas, de abajo a arriba, dórico, jónico, corintio y compuesto con sus órdenes. A medida que se sube, la transgresión del canon proporcional e icónico aumenta: los fustes de las columnas van adoptando ornatos contenidos pero extravagantes, y van reduciendo su altura sin reducir la distancia entre ellas. Esto junto a la continuidad de las cornisas, hace que las proporciones se horizontalicen y achen. Además de ciertas rarezas decorativas, como el pináculo apagodado del último frontón o las extrañas taraceas laterales, cabe destacar una de carácter estructural: el acceso se realiza por dos entradas laterales quedando el vano central ciego. En este vano ciego se encuentra un escudo barroco sostenido por "putti" alados sobre una ondeante tela de estuco. La portada queda como pegada al gran immafronte del templo, de perfil escalonado y coronado de pináculos, y en su lado derecho se eleva el campanario.

El campanar és de planta quadrada i rematat per una estructura típica en rajola que posteriorment empraria Mínguez, el qual va consolidar el prototip de torre barroca valenciana del XVIII: el temple de coronament està assegurat per quatre contraforts de perfil rectangular disposats en diagonal. Cada un d'estos es perfora amb un arc de mig punt i suporta un aletó massís que la unix amb l'espadaña, que es cobrix amb un pronunciat teulat de teula blavosa a quatre aigües.

La capella de la Comunió és més tardana; va ser acabada en 1770, està situada al costat dret i és com una rèplica a menor escala d'aquell, encara que el seu presbiteri és semicircular i la seua decoració menor. Destaca la portada: sobre un immafront mixtilini s'obri un buit adovellat guarnit d'una motlura convexa i emmarcat per dos ordes jònics apilastrats, rematats per un frontó triangular partit, irrellevant enfront de l'aparatós desplegament ornamental que es desenrotlla al voltant d'una hostia esculpida: un ric dosser petri la cobrix i una sèrie d'ingenus núvols caragolats l'acompanyen. La portada es remata amb tres pinacles, dos situats simètricament sobre el frontó i el tercer sobre un dosser petri.

b) Parts integrants:

- La nau central i les capelles laterals.
- La capella de la Comunió.
- La sagristia i les habitacions annexes.
- El campanar.

c) Delimitació de l'entorn afectat:

- Justificació: el criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consistix a incloure dins de la seua àrea els següents elements urbans:

- Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, que poden afectar, tant visualment com físicament, qualsevol intervenció que s'hi realitze.

- Parcel·les recaients al mateix espai públic que el BIC i que constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat, i en el qual qualsevol intervenció que es realitze pugui suposar una alteració de les condicions de percepció d'este o del caràcter de l'espai urbà.

- Espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les enumerades anteriorment, i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

- Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, encara que no tenen una situació d'immediatesa amb el BIC, n'afecten de forma fonamental la percepció.

- Origen: intersecció de l'eix del carrer José Sagí amb el del carrer Ventura Esteval.

- Sentit: horari.

- Línia delimitadora: des de l'origen, la línia continua cap a nord-oest per l'eix del carrer Ventura Esteval fins a la travessia Ventura Esteval. Continua per este per esta travessia per a introduir-se en l'illa cadastral núm. 18.193 seguint les parts posteriors de les parcel·les números 19, 18, 17 i 16. Ix de l'illa i travessa el carrer de Maria Antonia Clavel i s'introdueix en l'illa cadastral núm. 18.185 per la mitgera entre les parcel·les números 11 i 12; continua per les parts posteriors de les parcel·les números 39 i 40 i per la mitgera entre les parcel·les 02 i 40 d'aquella. Creua el carrer En Projecte i l'illa cadastral núm. 18.188 per la mitgera est de la parcel·la núm. 06. Travessa el carrer de Caballeros, creua l'illa cadastral núm. 18.179 per la mitgera entre els números 05 i 52 i gira a l'oest per l'eix del carrer Cuesta Misa. S'introdueix en la illa cadastral núm. 16.173 per la mitgera entre les parcel·les números C6 i C7 i continua a sud-oest per les posteriors de les parcel·les d'esta illa recaients a la plaça Mayor fins a la de la B4. Segueix per la mitgera nord de la parcel·la núm. A9 fins al carrer José Manteca, on gira pel seu eix per a finalitzar al punt d'origen A.

d) Béns mobles que comprén i que constitueixen part essencial de la seua història:

- Oli sobre tela:

- Adoració dels pastors (núm. SVI: C0008700000384)

Obra de Jeroni Jacint Espinosa. Segle xvii (c. 1660) Oli sobre tela. 225 x 170 cm.

- Adoració dels pastors (núm. SVI: C0008700000373)

El campanario es de planta cuadrada y rematado por una estructura típica en ladrillo que posteriormente emplearía Mínguez, el cual consolidó el prototipo de torre barroca valenciana del XVIII: el temple de coronamiento está asegurado por cuatro contrafuertes de perfil rectangular dispuestos en diagonal. Cada uno de ellos se perfora con un arco de medio punto y soporta un aletón macizo que lo une con la espadaña que se cubre con un acusado tejadillo de teja azulada a cuatro aguas.

La capilla de la Comunió es más tardía, fue acabada en 1770, se sitúa en el costado derecho y es como una réplica a menor escala de aquél, aunque su presbiterio es semicircular y su decoración menor. Destaca su portada: sobre un immafronte mixtilíneo se abre un vano adintelado guarnecido de bocelón -moldura convexa- y enmarcado por dos órdenes jónicos apilastrados, rematados por un frontón triangular partido, irrelevante frente al aparatoso despliegue ornamental que se desarrolla alrededor de una hostia esculpida: un rico dosel pétreo la cubre y una serie de ingenuas nubes acaracoladas la acompañan. La portada se remata con tres pináculos, dos situados simétricamente sobre el frontón y el tercero sobre dosel pétreo.

b) Partes integrantes:

- La nave central y las capillas laterales.
- La capilla de la Comunió.
- La sacristía y habitaciones anejas.
- El campanario.

c) Delimitación del entorno afectado:

- Justificación: el criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

- Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente, cualquier intervención que se realice sobre ellas.

- Parcelas recaentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato, y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

- Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

- Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que, aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC, afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

- Origen: intersección del eje de la calle José Manteca con el de la calle Ventura Esteval.

- Sentido: horario.

- Línea delimitadora: desde el origen la línea continúa a noroeste por el eje de la calle Ventura Esteval hasta la travessia Ventura Esteval. Continúa a este por esta travessia para introducirse en la manzana catastral nº 18193 siguiendo las traseras de las parcelas números 19, 18, 17 y 16. Sale de la manzana y atraviesa la calle María Antonia Clavel introduciéndose en la manzana catastral nº 18185 por la medianera entre las parcelas números 11 y 12, continúa por las traseras, de la parcela números 39 y 40 y por la medianera entre las parcelas 02 y 40 de aquella. Cruza la calle En Proyecto y la manzana catastral nº 18188 por la medianera este de la parcela nº 06. Atraviesa la calle Caballeros, cruza la manzana catastral nº 18179 por la medianera entre los números 05 y 52 y gira a oeste por el eje de la calle Cuesta Misa. Se introduce en la manzana catastral nº 16173 por la medianera entre las parcelas números C6 y C7 y continúa a sudoeste por las traseras de las parcelas de esta manzana recaentes a la plaza Mayor hasta la de la B4. Sigue por la medianera norte de la parcela nº A9 hasta la calle José Manteca, girando por su eje para finalizar en el punto de origen A.

d) Bienes muebles que comprenden y constituyen en parte esencial de su historia:

- Óleo sobre lienzo:

- Adoración de los pastores (Nº SVI: C0008700000384)

Obra de Jerónimo Jacinto Espinosa. Siglo XVII (c. 1660) Óleo sobre lienzo. 225 x 170 cm.

- Adoración de los pastores (Nº SVI: C0008700000373)

Obra de Jeroni Jacint Espinosa. Segle xvii (c. 1660) Oli sobre tela. 200 x 246 cm.

– Sant Miquel Arcàngel (núm. SVI: C0008700000368)

Obra atribuïda a Vicent Castelló. Segle xvii (primer terç). Oli sobre tela. 202 x 152,5 cm.

– David vencedor (núm. SVI: C0008700000366)

Obra atribuïda a Pedro de Orrente. Segle xvii. Oli sobre tela

– Josué detenint el sol (núm. SVI: C0008700000367)

Obra de Pedro de Orrente. Segle XVII. Oli sobre tela

– Tèxtil:

– Capa pluvial amb tira brodada amb les efigies de Maria Magdalena, sant Joan, sant Pere, Déu Pare, sant Joan Evangelista, sant Pau i santa Llúcia (núm. SVI: C0008700000422)

Anònim. Segle xvi (primera mitat). 130 x 280 cm

– Orfebreria:

– Creu processional (núm. SVI: C0008700000404)

Obra de Martín Hiero (nimo). Segle xvi (segona mitat). Plata daurada i repujada, amb elements de fosa. 73 x 25 cm.

– Creu processional (núm. SVI: C0008700000405)

Taller valencià (sense punxó). Segle xvii (primera mitat). Plata repujada i gravada, amb elements de fosa. 61,5 x 23 cm.

– Lignum Crucis (núm. SVI: C0008700000406)

Taller valencià (sense punxó). Segle xvii (primera mitat). Plata daurada repujada i esmalts niellats. Peanya i mànec de coure daurat. 46 x 32 cm.

– Custòdia processional (núm. SVI: C0008700000415)

Taller valencià (sense punxó). Segle xvii (1684). Plata daurada repujada, esmalts niellats i caboixons de vidre de colors. 80 x 35 cm.

3. Normativa de protecció de l'església arxiprestal de la Mare de Déu dels Àngels de Chelva i el seu entorn:

– Monument:

Article 1

Caldrà ajustar-se al que disposa la secció 2a, relativa al règim dels béns immobles d'interès cultural, del capítol III, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable a la categoria de Monument.

Article 2

Els usos permesos seran tots aquells que siguin compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del bé, i que contribuïsquen a la consecució d'estos fins. L'autorització particularitzada d'ús es registrarà segons allò que s'ha disposat per l'article 18 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 3

El règim de protecció dels béns mobles que es relacionen en este annex, i que, de conformitat amb el que disposa l'article 28.2.c) de la Llei 4/1998, d'11 de juny del Patrimoni Cultural Valencià, participen de la condició de Bé d'Interès Cultural de l'immoble, serà l'establert en la secció 3ª, del capítol III, títol II, de l'esmentada llei.

– Entorn de protecció:

Article 4

De conformitat amb el que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, qual-sevol intervenció que pretenga abordar-se en l'entorn de protecció del Monument requerirà l'autorització prèvia de la Conselleria competent en matèria de cultura. Esta autorització s'emetrà conforme als criteris establerts en la present normativa i, en allò que no hi està previst, per mitjà de l'aplicació directa dels criteris previstos en l'article 38 de l'esmentada llei.

Totes les intervencions requeriran per al seu tràmit d'autorització la definició precisa del seu abast, amb la documentació tècnica que, per la seua especificitat, els corresponga i amb la ubicació parcel·l·lària i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua transcendència patrimonial.

Obra de Jerónimo Jacinto Espinosa. Siglo XVII (c. 1660) Óleo sobre lienzo. 200 x 246 cm.

– San Miguel Arcángel (Nº SVI: C0008700000368)

Obra atribuïda a Vicente Castelló. Siglo XVII (primer tercio). Óleo sobre lienzo. 202 x 152,5 cm.

– David vencedor (Nº SVI: C0008700000366)

Obra atribuïda a Pedro Orrente. Siglo XVII. Óleo sobre lienzo

– Josué deteniendo el sol (Nº SVI: C0008700000367)

Obra de Pedro Orrente. Siglo XVII. Óleo sobre lienzo

– Textil:

– Capa Pluvial con tira bordada con las efigies de María Magdalena, San Juan, San Pedro, Dios Padre, San Juan evangelista, San Pablo y Santa Lucía (Nº SVI: C0008700000422)

Anónimo. Siglo XVI (primera mitad). 130 x 280 cm

– Orfebrería:

– Cruz procesional (Nº SVI: C0008700000404)

Obra de Martín Hiero (nimo). Siglo XVI (segunda mitad). Plata dorada i repujada, con elementos de fundición. 73 x 25 cm.

– Cruz procesional (Nº SVI: C0008700000405)

Taller valenciano (sin punzón). Siglo XVII (primera mitad). Plata repujada i grabada, con elementos de fundición. 61,5 x 23 cm.

– Lignum Crucis (Nº SVI: C0008700000406)

Taller valenciano (sin punzón). Siglo XVII (primera mitad). Plata dorada repujada i esmaltes niellados. Peana y ástil de cobre dorado. 46 x 32 cm.

– Custodia procesional (Nº SVI: C0008700000415)

Taller valenciano (sin punzón). Siglo XVII (1684). Plata dorada repujada, esmaltes niellados y cabujones de cristal de colores. 80 x 35 cm.

3. Normativa de protección de la Iglesia Arciprestal de Ntra. Señora de los Ángeles de Chelva y su entorno:

– Monumento:

Artículo 1

Se atenderá a lo dispuesto en la sección 2ª, relativa al régimen de los bienes inmuebles de interés cultural, del capítulo III, de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a la categoría de Monumento.

Artículo 2

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la consecució de dichos fines. La autorización particularizada de uso se registrará según lo dispuesto por el artículo 18 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 3

El régimen de protección de los bienes muebles que se relacionan en este anexo, y que, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 28.2.c) de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, participan de la condición de Bien de Interés Cultural del inmueble, será el establecido en sección 3ª, del capítulo III, título II, de la citada Ley.

– Entorno de protección:

Artículo 4

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, de Patrimonio Cultural Valenciano, cualquier intervención que pretenda abordarse en el entorno de protección del Monumento requerirá la previa autorización de la Conselleria competente en materia de cultura. Esta autorización se emitirá conforme a los criterios establecidos en la presente normativa y, en lo no contemplado en la misma, mediante la aplicación directa de los criterios contemplados en el artículo 38 de la citada Ley.

Todas las intervenciones requerirán, para su trámite autorizatorio, la definición precisa de su alcance, con la documentación técnica que por su especificidad les corresponda, y con la ubicación parcelaria i el apoyo fotogràfic que permita constatar la situación de partida i su transcendència patrimonial.

Article 5

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, per mitjà d'informe tècnic municipal sospesat, es podrà derivar la no-necessitat de tràmit d'autorització previ en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com seria el cas de les obres i les instal·lacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'estos immobles.

En estos casos, l'Ajuntament comunicarà a l'administració de la Generalitat, en el termini de 10 dies, la concessió de la llicència municipal, adjuntarà, com a mínim, l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla d'ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua falta de transcendència patrimonial.

Article 6

La contravenció del que preveuen els articles anteriors determinarà la responsabilitat de l'Ajuntament en els termes establits en l'article 37 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 7. Criteris d'intervenció

1. Es mantindrà la parcel·lació històrica de l'entorn.
2. Seran mantingudes les alineacions històriques de l'edificació conservades fins a l'actualitat.
3. Els edificis tradicionals del conjunt, pel seu alt valor ambiental i testimonial d'una arquitectura i tipologia que el caracteritza, han de mantindre les fatxades visibles des de la via pública i n'han de preservar i restaurar el caràcter original.
4. Les altures seran les mateixes dels edificis actualment existents, sempre que no superen el nombre màxim de plantes de quatre, inclosa la baixa. Queden prohibits els semisoterranis. Els edificis que superen este nombre de plantes es regiran pel règim fora d'ordenació. A este efecte, en els supòsits que concloga la seua vida útil, es pretenguen obres de reforma de transcendència equiparable a la reedificació, una remodelació amb eliminació de les plantes superiors, o una substitució voluntària dels esmentats immobles, s'aplicaran les ordenances de protecció d'esta normativa. Tot això sense perjudici de la possible aplicació de l'article 21 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià a estos immobles.

5. Les cobertes, d'acord amb la tipologia de la zona, seran en el cos principal de l'edifici, la profunditat edificable del qual oscil·larà entre 8 i 11 metres, inclinades, de teula àrab, amb pendent màxim del 35%, a dos aigües i carener d'altura màxima de 2,25 m respecte de l'altura de la cornisa. Este requisit únicament podrà ser dispensat, amb caràcter excepcional, en aquells casos en què s'acredite l'existència d'una singular justificació històricocontextual.

6. Les noves edificacions s'adequaran amb caràcter estètic a la tipologia i als acabats tradicionals de Chelva, i la fatxada s'atindrà a les disposicions següents:

- Ràfols amb longitud màxima de vol de 35 cm.
- Impostes, motlures, mares, cercols, impostes ornamentals i la resta d'elements compositius amb una longitud màxima de vol de 15 cm.
- Buits de fatxada de proporció vertical, disposició i dimensions característiques de la zona.
- Balcons de barana metàl·lica amb amplària màxima de vol de 40 cm., 15 cm. de gruix i una longitud màxima d'1.80 m., i es prohibeixen els miradors.
- Els sòcols seran de pedra.
- Els tancaments seran de fusta.
- Es prohibeixen les persianes, excepte les persianetes exteriors enrotllables tradicionals.

7. L'ús permès en esta zona serà el residencial, amb els usos compatibles acceptats pel pla general.

Article 8

Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en l'apreciació de l'escena o paisatge urbà del Monument i el seu entorn, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o arbratge, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via públi-

Artículo 5

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante sope-sado informe técnico municipal, se podrá derivar la no necesidad de trámite autorizador previo en actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de trascendencia patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a la administración de la Generalitat, en el plazo de 10 días, la concesión de la licencia municipal, adjuntando, como mínimo, el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotogràfico que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendencia patrimonial.

Artículo 6

La contravención de lo previsto en los artículos anteriores determinará la responsabilidad del Ayuntamiento en los términos establecidos en el artículo 37 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 7. Criterios de intervención

1. Se mantendrá la parcelación histórica del entorno.
2. Serán mantenidas las alineaciones históricas de la edificación conservadas hasta la actualidad.
3. Los edificios tradicionales del conjunto, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipología que caracteriza al mismo, deberán mantener las fachadas visibles desde la vía pública, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas.
4. Las alturas serán las mismas de los edificios actualmente existentes, siempre que no superen el número máximo de plantas de cuatro, incluida la baja. Quedan prohibidos los semisótanos. Los edificios que superen este número de plantas se regirán por el régimen Fuera de ordenación. A tal efecto, en los supuestos que concluya su vida útil, se pretendan obras de reforma de transcendencia equiparable a la reedificación, una remodelación con eliminación de las plantas superiores, o una sustitución voluntaria de los mismos, le serán de aplicación las ordenanzas de protección de esta normativa. Todo ello sin perjuicio de la posible aplicación del artículo 21 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano a estos inmuebles.

5. Las cubiertas, de acuerdo con la tipología de la zona, serán en el cuerpo principal del edificio, cuya profundidad edificable oscilará entre 8 y 11 metros, inclinadas, de teja árabe, con pendiente máxima del 35%, a dos aguas y cumbrera de altura máxima 2,25 m. respecto de la altura de cornisa. Este requisito únicamente podrá ser dispensado, con carácter excepcional, en aquellos casos en los que se acredite la existencia de una singular justificación histórico-contextual.

6. Las nuevas edificaciones se adecuarán con carácter estético a la tipología y acabados tradicionales de Chelva, atendiendo la fachada a las siguientes disposiciones:

- Aleros con longitud máxima de vuelo de 35 cm.
- Impostas, molduras, recercados, cinchos, remates ornamentales y demás elementos compositivos con una longitud máxima de vuelo de 15 cm.
- Huecos de fachada de proporción vertical disposición y dimensiones características de la zona.
- Balcones de barandilla metálica con anchura máxima de vuelo de 40 cm., 15 cm. de canto y longitud máxima de 1.80 m., prohibiéndose los miradores.
- Los zócalos serán de piedra.
- Las carpinterías serán de madera.
- Se prohíben las persianas, salvo las persianillas exteriores enrollables tradicionales.

7. El uso permitido en esta zona será el residencial, con los usos compatibles aceptados *por el Plan General*.

Artículo 8

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano del Monumento y su entorno, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso

ca, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualssevol altres de semblant característica i conseqüències, hauran de sotmetre's a autorització de la Conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat adés al·ludits.

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior que, en qualsevol de les seues acepcions, irrompa en la dita escena urbana, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i per temps limitat, sol·licite i obtinga l'autorització expressa.

Article 9

En qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o el seu entorn de protecció, resultarà d'aplicació el règim tutelar establert en l'article 62 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, per a la salvaguarda del patrimoni arqueològic.

Article 10

Esta normativa és transitòria fins a l'aprovació del preceptiu Pla Especial de Protecció previst en l'article 34.2 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, per als entorns de protecció dels Monuments.

y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a autorización de la Conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la Ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior que, en qualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana, salvo la de actividades culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado, solicite y obtenga la autorización expresa.

Artículo 9

En cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o su entorno de protección, resultará de aplicación el régimen tutelar establecido en el artículo 62 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, para la salvaguarda del patrimonio arqueológico.

Artículo 10

Esta normativa es transitoria hasta la aprobación del preceptivo Plan Especial de Protección previsto en el artículo 34.2 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, para los entornos de protección de los monumentos.

ANEXO/ANNEX II DOCUMENTACIÓN GRÁFICA/DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

